

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

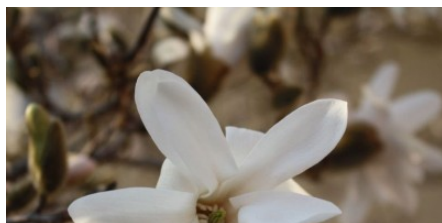
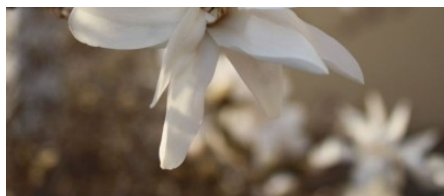
1/2014

LEDEN

Děkuji

Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
bych mohl věnce vázat . . .
Děkuji, děkuji za bolest,
jež učí mne se tázat,
děkuji, děkuji za nezdar,
jenž naučí mne pít,
bych mohl, bych mohl přinést dar,
byť nezbývalo síly,
děkuji, děkuji, děkuji.

Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí.
Pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
děkuji, za slzy děkuji —
ty naučí mne citu,
k živým již, k živým již žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po krásě
děkuji za ošklivost,
za to, že, za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila.
Děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
Beránku, děkuji,
marně jsi neumíral,
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji . . .

Karel Kryl

Aktuálně

Pastýřský list k Božímu slovu na církevní rok 2013–2014

Milé sestry a milí bratři v Kristu, našem Pánu!

S Boží pomocí vstupujeme do nového církevního roku. Ohlédneme-li se za tím uplynulým, je mnoho důvodů k vděčnosti Pánu Bohu. Byl to pro celou církev rok víry, zakončený mimo jiné i Národní poutí do Svaté země, která byla pro tisíc jejích účastníků velkým povzbuzením. Pro naši zem to byl jubilejní rok svatých Cyrila a Metoděje. Snažili jsme se na něj připravit dvouletou četbou Písma svatého. Díky Vám všem, kteří jste se zúčastnili této četby a zvláště Vám, kteří jste vytrvali! V četbě všichni pokračujeme, pokud možno každodenní pravidelnou četbou Písma. Pro naši diecézi to byl navíc rok dvacetilet jejího trvání. Nezapomenutelná byla diecézní pout' v Kladrubech i jubilejní oslavy ve výroční den v Plzni.

A co nás čeká v nastávajícím roce? Pro celou církev je důležité III. mimořádné zasedání biskupského synodu, vyhlášené na 5.–19. října 2014, které bude mít téma: „*Rodina jako pastorační výzva v kontextu evangelizace*“. V tuto dobu reagujete na přípravný dotazník, který byl poslán do farností, a který má pomoci, aby jednání synodu reagovalo na konkrétní situaci ve světě. Děkuji Vám proto za jeho svědomité vyplnění. Pro církev v naší vlasti bude důležitá návštěva Ad limina, tedy k hrobům apoštolů Petra a Pavla, spojená s návštěvou Vatikánských úřadů a Svatého otce, který nás pozval na 17. února 2014.

Chceme se také zúčastnit 99. Katholikentagu, Sjezdu německých katolíků, v sousedním Regensburgu a chceme se při tom podílet na vytváření mostů mezi našimi diecézemi, našimi sousedními národy a zeměmi s vědomím, že po všem smutném, co se mezi námi v minulosti událo, jsou naše vztahy, díky Bohu, tak dobré jako málokdy předtím a je i na

nás, aby vytrvaly do budoucna, a to i s ostatními národy v celé Evropě.

Další důležité téma, které nás čeká, otevřel můj dopis, který jsem Vám všem před nedávnem poslal. Jde o společnou péči o předávání evangelia lidem kolem nás a také o ekonomickou základnu života a aktivit církve v naší diecézi. Z mnohých reakcí, které už od Vás došly, jsem poznal, že Vám tyto otázky také leží na srdci a děkuji Vám za to.

Je důležité, abychom k nim našli správný přístup, který nám dává náš Pán svým slovem. Proto jsem vybral jako slovo Písma na nastávající rok: **„Hleďte především Boží království a jeho spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“** (Mt 6,33). Hledat Boží království a jeho spravedlnost znamená hledat a plnit jeho vůli: pro svůj život, pro svou rodinu, svůj podnik, obec, farnost, diecézi, stát . . . A to zcela konkrétně pro jednotlivé okamžiky života. Odměnou za věrnost v plnění Boží vůle je uskutečnění jeho příslibu, že všechno ostatní nám bude přidáno. Vezměme si toto slovo za své, posilujme se jím a neklesejme na mysli, nýbrž obnovme naši důvěru v Ducha svatého, který tvoří nové věci, a využijme k tomu i iniciativy, které se nabízí na lokální a diecézní úrovni, jako jsou obnovy ve farnostech, rekolekce, formační setkání, diecézní exercicie s P. Vellou, kursy evangelizační školy. Díky tomu se osvěží náš duchovní a eklesialní život i naše evangelizace. Přijetí tohoto Božího slova s vírou nám přinese pokoj a jistotu, že vše je v těch nejlepších rukou milujícího Otce a přes všechny nepříznivé situace nakonec dobře skončí.

Svěřuji Vám tedy toto slovo jako konkrétní orientaci a posilu pro Váš každodenní život a vyprošuji Vám k tomu hojně požehnání.

Váš biskup + František

Restituce jako šance: Vyrovnání státu a církvi

V souvislosti s probíhajícím majetkovým vyrovnáním a s ním související přípravě církví na nový způsob financování bychom rádi čtenáře Zpravodaje postupně seznámili s nejdůležitějšími informacemi, které se tohoto procesu týkají. V tomto čísle se podíváme na nejširší rovinu tohoto tématu, na vztah mezi státem a církvemi. Později se pak budeme věnovat informacím o plánovaných změnách financování na celodiecézní rovině a budeme se samozřejmě zabývat také otázkou, jak se toto vše bude dotýkat finančního zabezpečení života a služby konkrétně naší farnosti. Pro podrobnější a aktuální informace doporučujeme web www.sluzbaverejnost.i.cz.

Současný právní stav

Vloni v listopadu byl po dlouhých odkladech těsnou většinou v Poslanecké sněmovně schválen Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi č. 428 / 2012 Sb., který „upravuje zmírnění některých majetkových křivd, které byly spáchány komunistickým režimem (registrovaným) církvím a náboženským společenstvem v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 a vypořádání majetkových vztahů mezi státem a registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi“ (viz §1 zákona).

Podle schváleného zákona mají církve a náboženské společnosti právo od státu žádat nemovitý majetek v hodnotě 75 miliard korun (např. lesy v rozloze odpovídající 4% rozlohy ČR), na který má doklad, že v rozhodném období patřil církvi a který dnes je v majetku státu (tedy netýká se to současného majetku obcí, měst, krajů či soukromých osob).

Během 30 let stát církvím vyplatí také celkem 59 miliard korun finančních náhrad (1,97 mld. Kč ročně, tj. 0,17% plánovaných rozpočtových výdajů státu) za část majetku, která nemůže být vrácena, přičemž částka bude navýšena o inflaci. Zároveň se po třech letech

začne postupně až na nulu snižovat (během 14 let každý rok o 5%) současný příspěvek, který doposud stát vyplácel církvím (cca 1,5 miliardy ročně). Tímto zákonem tedy také končí doposud platná, ale velmi bíděně plněná povinnost státu financovat platy duchovních a udržovat církevní stavby.

Platnost tohoto zákona byla některými poslanci napadena u Ústavního soudu, který však jeho platnost potvrdil, přičemž ze zákona vypustil slovo „spravedlivé“ ve formulaci, že majetkovými křivdami jsou: „znárodnění anebo vyvlastnění vykonané v rozporu s tehdy platnými právními předpisy nebo bez vyplacení spravedlivé náhrady“. Na základě tohoto zákona pak byly uzavřeny smlouvy o majetkovém vyrovnání mezi jednotlivými registrovanými církvemi a státem.

Ohodnocení majetku a náhrad

Celková hodnota nárokovatelného církevního majetku (134 mld. Kč) byla vypočtena ve spolupráci ministerstev kultury, financí a zemědělství s mezinárodní auditorskou firmou Ernst & Young a Národohospodářskou fakultou VŠE v Praze již v době Topolánkovy vlády a byla tehdy jako východisko přijata parlamentní komisí (tzv. „Kasalova komise“), která tehdy v této věci dosáhla většinové shody i se zástupci opozice (10 hlasů pro a 1 proti). Z celkového objemu restitucí vyplacených lidem i organizacím od roku 1989 (2,5 bilionu korun) tvoří církevní vyrovnání pouhých 5%.

Většina (98%) naturálně vráceného majetku (celkem o hodnotě 75 mld.) bude vrácena katolické církvi jako jejímu původnímu vlastníkovu (přesněji řečeno rozmanitým právním subjektům katolické církve, jako např. farnosti, biskupství, kapituly, řeholní řády apod., které k majetku mají plné dispoziční právo a majetek se tak nestává majetkem „cizí mocnosti Vatikánu“ — je zde jen

vnitrocírkevní kontrolní mechanismus, podle kterého prodej majetku, jehož cena převyšuje 1,5 milionu eur, podléhá schválení příslušné kongregace Svatého stolce). Rozdělení finančních náhrad mezi jednotlivé církve bylo učiněno na základě dohody mezi církvemi, přičemž se ve prospěch ostatních katolická církev zřekla cca 20% toho, co by si mohla nárokovat sama (z 59 mld. náhrad na ní připadne 47,2 mld. Kč). Tak mohou být součástí majetkového vyrovnání i církve, které v rozhodném období žádný majetek nevlastnily.

Katolická církev se navíc již v přípravných jednáních zřekla náhrad za část majetku, na který by měla nárok (kde jsou dnes např. sportoviště či jiné veřejné prostory), nerestituuje se ani tzv. „patronátní právo“, nepočítá se s náhradami za tzv. „ušlý zisk“, a to ani za dobu totality, ani za 24 let demokracie (experti z Národohospodářské fakulty VŠE v Praze tento ušlý zisk za léta 1948–2007 vyčíslili na 168,6 mld. Kč, z čehož je jasné, že to nebyl stát, který po 65 let dotoval církve, ale byly to církve, které z výnosů zabaveného majetku dotovaly stát). Částečné odškodnění se tak pohybuje pouze ve výši kolem 25 až 30 procent bývalého nemovitého a movitého majetku a dalších finančních zdrojů.

Prohlášení zástupců církví

V současné době pracuje expertní komise jmenovaná ČSSD a církvemi s úkolem posoudit současnou právní a smluvní úpravu a případně navrhnout některé pro stát i církve akceptovatelné úpravy. Po setkání mezi zástupci církví a ČSSD, které činnost této komise iniciovalo, vydala biskupská konference, ekumenická rada a federace židovských obcí prohlášení konstatující, že v médiích je sice kolem tzv. „restitucí“ publikována řada nepodložených informací, ale že „mnohé rány minulosti týkající se církví byly výrazně napraveny“ (obnovená struktura církví, účast církví ve veřejném sociálním a vzdělávacím systému,

v armádě, policii, vězeňství, zdravotnictví, integrovaném záchranném systému apod.), což se mimo jiné projevuje i službou velkých církevních charitativních organizací (ADRA, Diakonie, Charita).

V tomto prohlášení se také uvádí, že se tímto zákonem nastoluje právní jistota dosavadních držitelů církevního majetku, který se nebude vracet (soukromé osoby, obce, města, kraje) a který má několikanásobně vyšší hodnotu než náhrady za něj vyplácené. Dále se zde církve veřejně přihlašují k využití majetku k obecně prospěšným účelům: „*Realizací zákona se z žádné církve nestane nezodpovědná organizace překypující majetkem. Naopak církve a náboženské společnosti zavazuje k větší citlivosti a solidaritě s celou společností. Výrazem této solidarity je správa a budování hospiců, církevních nemocnic, církevních škol a charitativních zařízení.*“

Plány církví do budoucna

Církve se tedy budou muset během 30 let velmi ohánět, aby dosavadní roční příjmy ze státního rozpočtu (ve výši 1,5 mld. Kč) byly alespoň z větší části nahrazeny z výnosů finančních náhrad a restituovaného majetku. Jednotlivé diecéze katolické církve se dohodly, že diecéze budou se svým majetkem hospodařit samostatně, podle vlastního strategického a finančního plánu, ale vytvoří jeden „solidární fond“, ze kterého by se vyrovnávaly případné rozdíly mezi pastoračními potřebami a finančními možnostmi té které diecéze. Diecéze také posílí kontrolní ekonomické mechanismy, rozvinou větší transparentnost vůči veřejnosti, budou se i vzájemně kontrolovat a v hospodaření si vypomáhat. Část finančních náhrad (rozdělených mezi jednotlivé diecéze podle složitosti zahrnujícího rozlohu, počet obyvatel a počet praktikujících křesťanů) pravděpodobně vloží do společného investičního fondu, z něhož se pak budou čerpat a rozdělovat výnosy.

Vzhledem k často velmi zuboženému stavu, struktuře a náročné dislokaci vráceného majetku se jedná o obtížný úkol. Jeho naplňování neumožní církvím využívat navrácený majetek neproduktivně a neefektivně. I při odpovědném a efektivním hospodaření a při potřebě dále a s menší podporou státu rozvíjet obecně prospěšné služby církve a péči o církevní památky se počítá s tím, že církve se pro naplňování svého poslání budou muset v tomto sedmnáctiletém přechodném období zároveň s hospodařením, investováním a získáváním dotací a grantů také učit získávat sponzorské dary sociálně zodpovědných firem a především mnohem více rozvinout finanční spoluúcast vlastních členů (zaměřenou především na pokrytí běžných nákladů včetně platů duchovních a ostatních pastoračních pracovníků).

Mýty a skutečnost

Z výše uvedených informací jasně vyplývá, že mnohé v médiích donekonečna opakované argumenty proti majetkovému vyrovnání jsou založeny buď na nedostatečné znalosti věci, nebo přímo na zlovolné lži. Přesto, že si lze představit (a já bych osobně velmi přivítal) i podstatně nižší míru navráceného majetku, která by byla pro českou veřejnost přijatelnější a pro hodnověrnost církví vstřícnější, v žádném případě není uzákoněná částka nějakým „tunelem“ či „nespravedlností“, ale je jen částí celkového nároku, který by byl především katolickou církví nárokovatelný. Způsob restitucí není ani nespravedlivý vůči ostatním restituentům, protože dřívější restituce vycházely z úplně jiného právně-ekonomického kontextu, než je ten dnešní (neexistovaly tržní ceny, využívalo se také naturálních náhrad apod.). Výdaje na restituce a náhrady nijakým podstatným způsobem nezatíží státní rozpočet, protože 1,97 mld. Kč ročně představuje pouze jeho 1,7 tisíciny. V žádném případě se restitucemi ne-

vydává majetek „Vatikánu“, protože bude patřit konkrétním církevním právníckým osobám se sídlem a působností v naší republice. Podstatná část výnosů restitucí podpoří rozvoj veřejně prospěšných služeb církví a ani ty části výnosů, které budou určené pro zajištění vnitřního života církví, jistě nepůjdou „do kapes tučných prelátů“, ale budou sloužit k zajištění podpory života, bez kterého by nemohla existovat ani žádná služba veřejnosti. Nakonec je také jasné, že restitucemi ani církve jako celek nezbohatnou, ba naopak se budou muset učit hospodařit mnohem lépe a mnohem více rozvinout také finanční spoluzodpovědnost vlastních členů.

Církev chudá a sloužící

Paradoxně tak tzv. „restituce“ mohou přispět k realizaci dnes tak často i politiky vyzývané vize církve „chudé a sloužící“. Jak počátkem tohoto roku napsali naši biskupové v pastýřském listě k majetkovému narovnání:

„Církev nezbohatne, jak si někteří myslí. Přibude nám starostí a budeme žít ještě skromněji než dnes, ale budeme svobodní. Poneseme velkou zodpovědnost, ale nepochybujeme o tom, že mezi věřícími je dost poctivých a zdatných odborníků, kteří nám pomohou. Diecéze budou spolupracovat v rámci České biskupské konference, ale každá bude hospodařit samostatně a všechny budou počítat s aktivním zapojením farností, které ponesou svůj podíl nejen na financování provozu, ale i na platech kněží. (. . .) Můžeme říct, že naše církve je už dnes společenství s největším počtem dobrovolníků, kteří s láskou pracují pro Boha, církve i společnost. Rozvíjení a prohlubování vztahu ke Kristu, který se celý daroval pro naši spásu, bude pak nejlepší zárukou životaschopnosti církve a její užitečnosti pro společnost, která čeká na svůj podíl na Božích darech, jimiž jsme zahrnováni.“ Petr Hruška,

převzato se svolením ze Zpravodaje chebské farnosti

Ptáme se...

Jak dopadly Kurzy Alfa?

Na podzim probíhala celostátní akce „Česko zve na večeri“, jejímž cílem bylo uspořádat současně kurzy Alfa na nejrůznějších místech republiky. V naší diecézi se kurzy Alfa konaly ve třech farnostech: Dýšina, Sokolov a Plzeň–Severní předměstí. Zeptali jsme se organizátorů na jejich zkušenosti:

1. Jak vypadaly kurzy Alfa ve Vaší farnosti (pokolikáté se konaly, kolik bylo účastníků, kolik služebníků ...)

2. Vaše zkušenosti s účastníky ...

3. Co znamenala Alfa pro Vaší farnost?

1. Kurz se konal v Dýšině poprvé, šli jsme do toho bez jakýchkoliv zkušeností (kromě instruktážního setkání na biskupství) prostě proto, že nám to připadalo jako inteligentní způsob evangelizace, který v člověku nezanechává pachutí, že byl k něčemu nucen. Předem jsme předpokládali, že to možná k ničemu nebude a že si pravděpodobně ověříme, že dělat něco takového ve vesnici s 1 500 obyvateli je nesmysl. Byli jsme velmi překvapeni, když na první setkání dorazilo patnáct nekostelních lidí a jejich počet se v průběhu času nijak dramaticky nesnížil. Organizační službu zajišťoval tým asi sedmi ochotných lidí z farnosti.

2. Mnozí z účastníků si asi přišli zavzpomínat na svá dětská léta, když chodili do kostela, mnozí asi přišli, aby se jim potvrdil jejich trochu specifický pohled na křesťanství, které žijí bez toho, aby potřebovali církev. Několik lidí ale chodilo s opravdovým zájmem o věc jakkoliv nepoznamenání křesťanskou zvěstí. Ti potřebovali trochu času, aby se přestali bát v diskuzi projevit své případné námítky či odhalit, že o křesťanství neví skoro nic.

3. Myslím, že pro těch několik lidí, kteří byli ochotni se zapojit do organizace, byla

velmi přínosná. Při různých příležitostech jsme mluvili o tom, že hlásání evangelia by mělo být jedním z poslání každé farnosti, teď jsme se do toho mohli společně prakticky zapojit. Před kurzem dostali všichni lidé, kteří chodí do kostela, zvací letáčky pro své známé a mohli se zapojit do modlitby za kurz. Netroufám si odhadnout, kolik z nich této možnosti využilo. Víím ale o těch, pro něž bylo důležité se před svým okolím přiznat k tomu, že jsou křesťané, a někoho ze svých známých či kolegů v práci na Alfě pozvat, bez ohledu na to, jestli tato nabídka pak byla přijata.

Pavel Petrašovský, Dýšina

1. Alfa se v Sokolově konala poprvé, účastnilo se jí osm účastníků a dvanáct služebníků.

2. Čtyři účastníci se zúčastnili, protože kurzem zamýšleli zahájit svou přípravu ke křtu. Po skončení kurzu chtějí v přípravě pokračovat. Ostatní se těšili na společně prožitý večer v radosti z dobré večere dobré společnosti a výborného Božího slova (každou středu byla výtečná večere, díky sponzorovi zcela zdarma).

3. Pro farnost byla Alfa příležitostí po dlouhé době, možná vůbec poprvé připravit týmový evangelizační program. Ovoce tohoto týmového přístupu dozrává ve formě pěkného přátelského ovzduší, které bylo nejen pro účastníky ale i pro tým osvěžující. Loni ve farnosti probíhala duchovní obnova „3x4“. Ta si žádala pokračování, a aby nezůstalo u „duchovního konzumismu“, bylo třeba na ni navázat nějakou formou služby. Alfa tento požadavek výborně naplnila.

P. Petr Bauchner, Sokolov

1. Alfou jsme pořádali podruhé, minulá proběhla v roce 2011. Na první setkání letos přišlo přes dvacet účastníků, až do konce vytr-

valo asi patnáct, zúčastnilo se tak o něco více lidí než před dvěma lety. Byli rozděleni do tří skupin, ve kterých probíhala večere a následně diskuse po přednášce. Každá skupina měla dva moderátory. V přednášení se střídalo sedm řečníků. Na přípravě večerí se podílelo asi deset lidí. Významnými pomocníky jsou také „doprovázeči“ z řad farníků, kteří na Alfě pozvali své přátele a následně je na první nebo několik setkání doprovodili.

2. Prakticky všichni účastníci kurzů přišli na osobní pozvání někoho z farníků. Přestože před začátkem kurzů byly např. v tramvajích díky letošní společné iniciativě Alfí letáky, nejdůležitější je skutečně osobní pozvání, případně i doprovázení. Zároveň je toto osobní pozvání asi nejobtížnější částí kurzů.

Většina účastníků je spíše středního věku, často mají za sebou těžké životní zkušenosti. Zároveň jsou poměrně otevření, přicházejí i dlouholetí „hledači“, kteří již vyzkoušeli různé duchovní směry.

Jaké ovoce letošní Alfa přinese, nelze posoudit. Že to však má smysl, lze snad ukázat na jednom příkladu: z účastníků minulé Alfí se letos dva zapojili do týmu, jeden jako moderátor a jeden jako doprovázeč.

3. Jako farnost se snažíme najít způsoby, jak naplňovat misijní poslání. Kurzy Alfa jsou jednou z cest. Zároveň znamenají výzvu — nelze jen lidi pozvat na Alfě, věnovat se jim několik večerů a pak se rozloučit, je třeba mít co jim nabídnout, dát jim možnost se zapojit do života farnosti.

Míša Kopečková

Láskou k jednotě

26. Jako řeka

Biskupský stolec byl po pádu Velké Moravy znovu obsazen až po dvou stoletích. Novým sídlem biskupa s pravomocí pro celou Moravu se od roku 1063 stává Olomouc. Moravským markrabětem byl na počátku 13. stol. Vladislav Jindřich (Vladislav III.). Z jeho popudu vzniká v roce 1205 nový cisterciácký klášter i nové město: Hradiště. Klášteru se říkalo velehradský a jeho vysvěcení se zúčastnil i Vladislavův bratr král Přemysl Otakar I. s manželkou Konstancí. Původně byl určen jako místo posledního odpočinku moravské větve Přemyslovců. Velkomoravské centrum dostalo nový duchovní impuls, i když mniši na starodávnou tradici vědomě nenavázali.

Velkolepá přestavba katedrály v Praze, jejímž srdcem se stala kaple sv. Václava, koruna patřící patronu národa, nová univerzita zasvěcená Bohu. To je jen několik střípků, které se všeobecně řadí k duchovním kořenům císaře a krále Karla IV. On sám však šel ještě hlouběji. Byl vzdělán a věděl, že legendy mluví

Královna Konstancie, manželka Přemysla Otakara I., klášter Porta Coeli, Tišnov u Brna

o křtu jeho předků slovanským arcibiskupem na Moravě. Co ale slovanská liturgie? Otázka, která zaměstnávala nejen panovníka, ale i arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Do Prahy jsou pozváni benediktini z Chorvatska, kteří znají církevní slovanštinu, aby našli nový domicil (*bydliště*) v klášteře založeném Karlem ke cti P. Marie, sv. Jeronýma, Cyrila, Metoděje, Vojtěcha a Prokopa na Novém Městě Pražském.

Emauzský klášter v Praze, letecký pohled

Není to málo? myslí si císař a dává podnět k sepsání nových životopisů obou světců. Stále málo? Byl zřízen oltář svatých bratří ve svatovítském chrámu, v Emauzích byla obnovena slovanská liturgie. Co dále? Císař získal povolení od papeže, že ho stále může doprovázet některý ze slovanských kněží a může sloužit mši svatou ve slovanštině, kdekoli on bude. To je ale pro „osobní“ potřebu císaře. Co lidé? Nepřijdou zkrátka?

Cyryl a Metoděj byli císařem i arcibiskupem prohlášeni za patrony zemí Koruny české, jejich svátek se slavil devátého března. Na vnějším triforiu svatovítského chrámu vzniká první zobrazení soluňských bratří. Cestu ke kořenům vzal císař vážně a vyslal na Moravu poselstvo, které mělo za úkol hledat vše, co by souviselo s činností slovanských věrozvěstů. Pomoc našli u tehdejšího olomouckého biskupa Jana Očka z Vlašimi.

„Milý spolubratře,“ oslovil pražského arcibiskupa. „*Nečekejme mnoho. Spíše než na archivy a vědomosti kléru podívejme se na tradici, která žije mezi selským lidem.*“

Pátrání přineslo dvě důležité stopy. První vedla na Klimentek u Osvětiman. O kapli sv. Klimenta se vědlo (a nejen tehdy), že je to místo, kde svatí bratři pobývali. Biskup Jan pak potvrdil listinu, kterou daroval kapli brněnským augustiniánům, a místo mělo všechny předpoklady k tomu, aby se zde znovu rozvinula slovanská tradice.

Hora sv. Klimenta, Osvětimany, kaple a zvonkohra

Druhá (jak se později ukázalo) důležitější stopa ukazovala na Velehrad. Českými zeměmi se však přehnala vlna nenávisti a občanské války, která ničila vše, co jí stálo v cestě. Husitské bouře pohltily i velehradský klášter. Nenávratně jsme ztratili nesmírné hodnoty, kterými se pyšnily gotické Čechy. Velehrad byl sice obnoven, ale původní architektonická a duchovní krása se mu nevrátila. Nabízí se jen otázka, proč do dneška preferujeme zkázu.

Jeden moudrý člověk napsal, že cyrilometodějská tradice je jako jedna moravská řeka, která teče, aby se ztratila v podzemí a na jiném místě se opět objevila. Snahy Otce vlasti byly pomalu zapomenuty a latinské misály z konce XV. a počátku XVI. st. pro olomouckou diecézi i pražskou arcidiecézi neobsahují o sv. Cyrilu a Metodějovi žádné zmínky. Vzkřísí i tentokrát Bůh dílo, které kdysi požehnal?

Petr Mecl

Představujeme

Křesťanskou hudební skupinu Zebedeus

*„K Tobě přicházím, v sobě nacházím
bolest svou i strach.
Dlaně spojené, z duše znavené mi setři prach.
Hledám v tichu víry Tvoji tvář — slunečnici
objevím,
v záři monstrance ji kreslí na zed' stín ...“*

(z písně Slunečnice)

Pavel Koura, kapelník a zároveň spoluzakladatel klatovské hudební skupiny ZEBEDEUS, která si za název zvolila jméno galilejského rybáře a otce apoštolů Jana a Jakuba a kterou jsme v poslední době mohli slyšet mimo jiné při oslavách 20. výročí plzeňské diecéze, si se mnou povídal v pracovně svého bytu, mezi hudebními nástroji a aparaturou. „Kapela je mé čtvrté dítě, tři mám s manželkou a toto s kontrabasistou Štěpánem, se kterým jsme ji zakládali,“ žertuje. Z jeho dalšího vyprávění je ale jasné, že kapela nevznikla a nekoncertuje jen pro radost svých členů, ale že své poslání hledá výš ...

Skupina ZEBEDEUS už existuje jedenáctým rokem. Jak došlo k jejímu vzniku?

V roce 2002 se v Klatovech konal hudební festival křesťanských skupin Křesadlo. Účastnily se ho především scholy z regionu a nás napadlo, že bychom mohli připravit vlastní vystoupení, ale trochu jiné než ostatní, a sice spirituály a folkové písně s duchovním obsahem. Dalo se nás dohromady osm, většina z nás tehdy zpívala v klatovském Kolegiu pro duchovní hudbu. Po několika málo vystoupeních činnost kapely ustala, ale pro část z nás se stala tato hudba srdeční záležitostí. Chtěli jsme pokračovat v interpretaci písní, které lze označit za duchovní, ale mají jinou formu, než jaká je u nás tradiční. Rozhodli jsme se tedy pro pokračování a sestavili šestičlennou skupinu, od roku 2009 se náš počet ustálil

na pěti. Při takové sestavě jsou samozřejmě na hudebníky kladeny větší nároky — každý z nás nejen zpívá, ale i hraje na hudební nástroj. Z původně sborového uspořádání jsme se přerodili ve vokálně instrumentální kapelu.

Odhaduji správně, že věkový průměr vašich členů může být kolem třiceti let?

Naše věkové rozpětí je 24 až 38 let, hrajeme ve složení dvě ženy a tři muži. Své písně doprovázíme hrou na housle, příčnou flétnu, kontrabas, kytaru, mandolínu nebo případně akordeon. Přestože jsme v kapele tři klavíristi, ani jeden z nás tu na něj nehraje. Na své nástroje jsme se naučili často sami, i náš kontrabasista se naučil hrát jako úplný samouk.

Říkáte, že jste začínali se spirituály, ale nemýlím-li se, teď zpíváte spíš písně vlastní?

K tomu se pojí památná historka z května 2005. Tehdy přišel náš kontrabasista Štěpán Špád a řekl mi v žertu: „Stalo se něco, co se nemělo stát — napsal jsem píseň.“ Tak jsme získali vlastního autora, který je schopen psát hudbu i text. Štěpán učí češtinu a angličtinu na klatovském gymnáziu a má výborný cit pro jazyk. Účastní se pravidelně soutěže Literární Šumava, kde získal v kategorii poezie přední umístění, umístil se i v dalších soutěžích. Nám ale většinou nic neřekne, o jeho úspěších se dozvídáme až zpětně od jiných.

Velmi si ceníme toho, že umí zacházet jak s češtinou — jeho texty se dobře zpívají v rytmu — tak i s angličtinou, takže je schopen vytvořit i umělé spirituály. Vzpomínám si, jak jednou přišel na zkoušku a řekl: „Tady jsem napsal do not spirituál.“ Protože u převzatých skladeb se vždycky opírám o původní nahrávku, ptal se, kde ji najdu. A on jen tak zahuhlal: „Asi nikde, to jsem napsal já.“ Kromě

Štěpána složila pár písniček i naše zpěvačka Olina Byrtusová.

Zpívat vlastní písně má tu výhodu, že nejsme ničím svázáni, můžeme je hrát, jak cítíme, dotvářet v průběhu času, měnit, předělávat. Ale na americké černošské spirituály jsme nezaněvřeli, zpíváme je rádi dodnes.

Vydali jste i vlastní CD?

Nahráli jsme CD s názvem Hvězdy nad pouští a vydali ho v roce 2011 vlastním nákladem. Lidé se nás na CD už delší dobu ptali, ale nechťeli jsme nahrávat něco, co už nazpívaly jiné kapely. Smysl to pro nás mělo, až když jsme připravili vlastní tvorbu. Na našem CD je čtrnáct skladeb a dostanete ho např. v Plzni v Karmelitánském knihkupectví ve Františkánské ulici, v Klatovech v prodejně Akord nebo ho lze objednat přímo u mě, kontakt je na webových stránkách kapely.

Kde všude vás lidé mohou slyšet živě?

Každoročně účinkujeme v červenci v rámci klatovské mariánské pouti. Letos v květnu jsme vystupovali v Plzni na náměstí Republiky při oslavě 20. výročí vzniku diecéze, to pro nás byla velká čest. Účastníme se také Nocí kostelů, festivalu Pils Alive, doprovázíme bohoslužby ve farnosti Švihov.

Na konci srpna míváme pravidelně koncert v šumavském kostele sv. Vintře na Dobré Vodě u Hartmanic. Bývá tam jedinečná atmosféra umocněná unikátním podsvíceným skle-

něným oltářem, který spolu s křížovou cestou září do temnoty chrámu. Pořádáme také další samostatné koncerty, např. adventní, vánoční a při různých příležitostech v našem regionu. Informace o všech vystoupeních najdou zájemci na našich webových stránkách. V květnu 2014 budeme prezentovat plzeňskou diecézi na Katholikentage v Regensburgu, to bude pro nás další nová zkušenost.

Jste křesťanská kapela s duchovním repertoárem, jaké je vaše publikum? Dokáží vás přijmout i jiní lidé než jen věřící?

Začínali jsme sice na křesťanském festivalu, ale myslím si, že dnes dokážeme oslovit i širokou veřejnost. Vystupujeme po celém regionu od Plzně přes Domažlice, Klatovy a Železnou Rudu a těší nás, že na nás chodí lidé různého věku a založení, řada z nich přijde na koncert opakovaně. Díky tomu se můžeme vracet na stejná místa, protože lidé, kteří na nás byli loni, přicházejí často zas. A není to pro ně nudné, nepovažují naše písně za nezajímavé skladby s náboženským obsahem. To je pro nás největší dar, že naše písně dokážou dojít k uchu jakéhokoliv člověka.

Není větší odměna, než když přijde člověk a řekne, já do kostela nechodím, o duchovno se nezajímám, ale na vašem koncertě jsem o některých věcech přemýšlel, velmi se mi to líbilo. Tehdy cítíte, že děláte něco, co má vyšší smysl. Není to jen náš koníček. Cítíme, že něco zasíváme. Sklízet nechceme, ale chceme sít. Rádi bychom jako kapela přispívali k evangelizaci v tom smyslu, jak o ní hovoří biskup František Radkovský.

Když tak koncertujeme mezi lidmi, zjišťujeme, že lidé mají úctu k věřícím a k víře. I když sami věřící nejsou, berou nás s vážností, není tam pohrdání nebo posměch. A tento pocit nám dává sílu jít tímto směrem dál.

za rozhovor děkuje Alena Ouředníková

Web skupiny: www.zebedeus.com

Církevní stavby v diecézi

Kostely a kaple sv. Jana Nepomuckého ve vikariátu Plzeň–sever, 3. část

Naše dlouhá cesta po tomto vikariátu končí v jeho severovýchodní části. Prvně se stavíme u kaple v **Drahouši** nedaleko Jesenice. Obec je položena na svažitém, bohatě tvarovaném terénu. Nad malým rybníčkem na návsi stojí výstavná kaple, prvotně postavená a zasvěcená v roce 1729 právě čerstvě uznanému světcí. Fundátorem byl sekretář majitele panství hraběte Černína František Richtersohn, který ji obdaroval kalichem a částkou 50 zlatých. V roce 1846 byla kaple zničena požárem a během pěti let byla obnovena v barokním slohu. Je obdélná s apsidou, hned za nízkým trojúhelníkovým štítem ční čtverhranná sanktusová věžička. Vnitřek kaple je plochostropý s poškozeným vybavením ve formách pozdního baroka. Na hlavním oltáři chybí obraz sv. Jana Nepomuckého.

Na samém okraji naší diecéze se nachází **Zderaz**, která je součástí Kolečovic, patřících již do Pražské arcidiecéze. Byla postavena po polovině 18. století jako menší obdélná kaple s barokním malebným štítem v průčelí a sanktusovou věžičkou cibulového tvaru na sedlové střeše. Uvnitř se zachovala kamenná socha sv. Jana Nepomuckého na soklu. Oltářní menza chybí a tak je zřejmé, že kaple byla postavena, jako i v jiných případech, nad starší samostatně stojící svatojánskou sochou. Kaple byla nedávno již zřícená, ale prací Občanského sdružení Zderaz byla v letech 2007 až 2012 zcela opravena.

Hned ve třech blízkých obcích západně od Kralovic jsou kaple zasvěcené sv. Janu. V **Trojanech** stojí na návsi půdorysně čtvercová kaple, krytá novou střechou s osmihrannou věžičkou. Pochází zřejmě z poloviny 19. století. Její zasvěcení se vytratilo, asi zároveň s devastací vnitřku i ztrátou sošky sv. Jana

Nepomuckého z niky nade dveřmi. Odpověď na patrona kaple je mlhavá, ale zdá se zřejmá a proto by bylo dobré sochu či obraz sv. Jana Nepomuckého do vybavení kaple vrátit. Po opravě je uvnitř nová výzdoba a o kapli je dnes pečováno.

Bukovina se také může chlubit právě opravenou kaplí sv. Jana. Byla postavena někdy po polovině 19. století, ale zřejmě zanedbávána, protože již v roce 1905 je popisována jako zpusťlá. Rolník František Koza tehdy přemlouval sousedy k opravě, ale když neuspěl, opravil ji na své náklady sám. Koupil i nový oltář s obrazem sv. Jana až v severočeském Sychrově. Kaple je zděná s polygonálním závěrem, na střeše je nápadná velká cibulovitá věžička.

Větší mešní kaple zdobí od roku 1881 náves obce **Bílov**. Nahradila prostou dřevěnou kapličku se zvonící na základě odkazu rolníka Františka Koukla. Jedná se o stavbu nad obdélným půdorysem s apsidou a s trojúhelníkovým štítem, krytou valbovou střechou, na níž je cibulová věžička se zvonkem Blažejem. Kaple se po nedávných opravách nachází v dobrém stavu. Jen pro zajímavost — z Bílova pocházel Matěj Kondel, který s Janem Blažejem Santinim realizoval konvent plasského kláštera.

Nedaleko Plas se nachází vesnice **Babiná**. Na horním okraji návsi, tísněná dvěma stromy, stojí menší kaple barokních forem. Údajně byla postavena na místě dřevěné kaple v roce 1908 místo dřevěné zvonice, ale na Stablním katastru z roku 1839 je již zakreslená jako zděná. Zdá se, že její formy jsou autentické, tedy z druhé poloviny 18. století a ve zmíněném roce byla jen upravena. Do návsi se obrací poměrně bohatým průčelím

s obloukově zvednutou římsou, na níž dosedá tvarově bohatý štít. Při poslední opravě byla na střeše osazena nízká čtyřhranná zvonička. Vnitřek je sešlejší a přeplněn obrázky, soška sv. Jana stojí poněkud stranou.

Cestou na Chříč se stavíme v **Brodeslavě**, kde je u silnice drobná kaplička se sedlovou stříškou, zasvěcená sv. Janu Nepomuckému. Jediná ozdoba interiéru, světcová socha, již dávno zmizela. Obci **Chříč** dominuje zámek s kostelem sv. Jana (foto viz str. 19), který býval zámeckou kaplí, než se časem stal farním kostelem. Stavebníkem byl pražský Ústav šlechtičen, architektka ne-

známe. Kaple byla připojena k severnímu křídlu zámku v roce 1767. Její půdorys je obdélný s polygonálním závěrem. Západní část byla v roce 1861 protažena přístavbou, uprostřed níž byla vyzdvížena věž v prosté novogotice. Vnější fasády jsou poměrně jednoduché, náročněji řešený štukovými ozdobami je závěr kostela, který se obrací k návsi. Vnitřek je členěn pilastry, které drží zvlněnou římsu a které poněkud neobvykle vytvářejí ploché klenební pásy. Vybavení je rokokové z doby výstavby kaple, ve středu hlavního oltáře je poměrně velká socha sv. Jana. Kostel je zanedbaný a volá po opravě.

Jan Soukup

Zderaz

Babiná

Drahouš

Trojany

Bílov

Bukovina

Misijní okénko

„Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás . . . “ (Jan 20,18)

Milí přátelé,
zdravím Vás v novém roce a ráda bych Vám představila několik misijních novinek:

• PMD získala ochranné známky pro své aktivity

V listopadu 2013 získala Papežská misijní díla ochranné známky pro své tvořivé aktivity. Registrovanou obchodní značkou tedy nyní jsou Misijní štrúdlování[®], Misijní jarmark[®], Misijní koláč[®], Pohled pro misie[®] a Jeden dárek navíc[®]. Ochranná známka pro tyto názvy znamená, že je možné je používat jen ve spojení s aktivitami Papežských misijních děl, nikoliv v dalších případech.

Žádost o ochranu svých tradičních aktivit podala PMD po několika letech zkušeností, kdy byly pod těmito názvy pořádány různé akce, ať už fyzickými či právníckými osobami, často v dobré víře, které však neměly s podporou papežských misí nic společného. Docházelo tak ke zbytečnému matení občanů, kterému, jak doufáme, tímto krokem bude zabráněno.

„Papežská misijní díla stála u zrodu těchto aktivit, proto mám radost, že v rámci PMD máme teď výhradní právo tato označení používat. Na naši žádost Úřad průmyslového vlastnictví zmiňované ochranné známky Papežským misijním dílům schválil a zaregistroval. Plyne z toho ochrana před možným narušováním našich práv a záruka, že i výtěžek podpoří výhradně projekty a práci PMD,“ říká Národní ředitel PMD P. Jiří Šlégr.

• Pomozte Národní kanceláři!

Milí přátelé a podporovatelé misí, v souvislosti s přípravou nových misijních materiálů se na Vás obracíme s dvěma prosbami o po-

moc. Třetí prosba se týká horského střediska Eljon, kde Národní kancelář PMD sídlí:

1. Misijní zápalky 2014 — text „Zapalme svá srdce pro misie“ a „Darujme svůj 1denní výdělek pro misie“ ukazuje účel zápalek, při jejichž používání můžeme krátkou modlitbou pamatovat na potřebné v misiích. Etikety s textem a logem PMD jsou nyní samostatně, abychom mohli sirky začít distribuovat, uvítáme právě Vaši pomoc. Zruční dobrovolníci, kteří nám chtějí **pomoci zdarma lepit etikety na krabičky** od zápalek, hlaste se v kanceláři PMD (Národní kancelář PMD, Špindlerův Mlýn 33, 543 51, tel. 604 838 882, pmd@missio.cz).

2. Misijní šátky – nový styl šátků, které budou vyrobeny ze stejnobarevné přírodní látky, budou po obvodu olemovány barevnými lemy v barvách kontinentů. Základní látka tak spojuje nositele všech těchto barev a sama vyznačuje skromnost a pokoru, která je základem naší činnosti. Abychom ušetřili, **sháníme šikovně švadleny**, které by byly ochotné zdarma na ustříženou látku našít barevné lemy a visačku missio. Zájemci, hlaste se v kanceláři PMD.

3. Auto pro Eljon — Dovolujeme si vás požádat o pomoc, která se týká auta pro středisko Eljon. Pokud by se našel někdo, kdo by mohl poskytnout automobil pro potřeby centra Eljon, budeme velmi vděční. Pomohlo by nám to vyřešit stávající situaci s dosluhujícím vozem. Upřímně děkujeme! Kontakt: zc.nojle@ofni, tel. 499 523 852, mobil: 732 580 154. *Miriam Svobodová, zástupce PMD,*

m.sv@volny.cz, 608 976 598

Misijní úmysl na leden: *Aby křesťané různých vyznání směřovali k jednotě, kterou žádá Kristus .*

Slovo mají čtenáři

• Vánoční jídla v Polsku

V minulosti, kdy křesťanské zvyky víc zasahovaly do společenského života, určité křesťanské svátky a liturgická období měly větší vliv i na jídelníček. Ještě před nedávnem advent, stejně jako postní doba byl vnímán jako čas střídmosti v jídle. V poslední době je situace trochu jiná a to hlavně proto, že je advent chápán jako doba radostného očekávání na Narození Krista. Právě proto už se neklade takový důraz na odříkání během adventu.

V liturgickém roku existovalo několik dnů, kdy byli křesťané zváni k přísnému postu. K těmto dnům patřily a patří dodnes Popeleční středa a Velký pátek. Ovšem v minulosti to byl také Štědrý den. A to je důvod, proč je u nás v Čechách tradice kapra a salátu, jakozto jídel všedních a skromných. Starší si ještě určité pamatují, že právě kvůli tomu, že byl Štědrý den zařazen mezi dny nejpřísnějšího postu, tak se v mnohých domech skoro celý den nejedlo, případně kolem oběda byla nějaká skromnější polévka nebo kuba.

V Polsku je to velice podobné, tradičním Štědrovečerním pokrmem je kapr. V mnohých domech se udržuje ještě i dnes tradice celodenního půstu, která je ale spojená s očekáváním slavnostní večeře. Tady ale přichází zásadní rozdíl. Protože je tato večeře vrcholem celé adventní přípravy, a je spojena se slavením Narození Krista, už se nejí skromně a střízlivě, ale hoduje. Tato večeře by měla mít zpravidla minimálně 12 chodů nebo jinak řečeno by tam mělo být 12 různých jídel a každé by se mělo alespoň ochutnat! Zřejmě toto číslo navazuje na počet apoštolů a zřejmě i kmenů Izraelského národa. Zajímavé je, že přestože se jedná o tak slavnostní večer, udržuje se tradice, že by na stole nemělo být maso.

Mezi předkrmy patří různé zpracované ryby — v Polsku jsou oblíbeni zejména sledi, nejvíce nakládání anebo připravení na židovský či řecký způsob. Mezi předkrmy patří také pirohy, naplněné zelím s houbami nebo tvarohem na slano nebo bramborovou kaší s tvarohem, kterým se říká, kdoví proč, ruské. Pak následují polévky, ve většině domácností jsou minimálně dvě. Mezi oblíbené patří: houbová, rybí, boršč. Potom v různých oblastech Polska se dělají zvláštní druhy polévek, velmi skromných, např. chlebová. Pak následuje hlavní chod, což je kapr, který se také může připravovat na řadu způsobů, jak teplých či na studeno, např. v želatině nebo naložený se zeleninou. Zde je na řadě další rozdíl, jen v málo domech v Polsku se podává kapr se salátem, spíš se na stole objeví brambory v různé podobě a k tomu se připravuje zvláštní vánoční zelí s houbami. V poslední době se kromě kaprů k hlavnímu chodu připravují i další druhy ryb.

Na závěr následuje celá řada dezertů. Tradičně se používá hodně máku a pečou se různé druhy perníků, dortů a ostatního cukroví. Je to hodně odlišné v různých částech Polska. Na Slezsku se připravují makůvky — mletý mák s mandlemi, ořechy, rozinkami a kokosem, prokládaný vekou namočenou do mléka. Zní to asi zvláštně, ale máme to prostě o Vánocích moc rádi. Na východě Polska se dělá tzv. kutia, jejíž základem je mák a obilí, (pšenice, ječmen) naložené do mléka. Nemáme tak bohatou tradici na množství druhů cukroví, ale v rodinách se spíš pečou perníky, které často zdobí také vánoční stromek.

Přesto, že jsem tolik psal o jídle, které je na Štědrý večer skutečně výtečné, chtěl bych zdůraznit, že v polské tradici tento večer má výjimečnou hodnotu — jedná se totiž o nejdůležitější setkání rodiny během celého roku.

U stolu nesmí nikdo chybět, a když někdo skutečně nemůže, ostatní to nesou velmi těžce a je to důvod k největší bolesti a smutku. Večeře by měla podle tradice začít v okamžiku, kdy se na nebi objeví první hvězda; jsou to právě děti, které ji nedočkavě vyhlíží. Před samotným jídlem někdo z rodiny, bývá to otec, přečte příběh z evangelia o Narození Ježíše a následuje zvyk obdarování se „Oplatkem“ — v Čechách tomu říkáme Betlémský chléb. Každý z účastníků večeře si vezme do rukou svoji oplatku (podobá se oplatce-hostii používané při mši svaté, ale je o něco větší a je na ní vyražen motiv Narození a Betléma) a přistoupí ke každému členu rodiny s přáním. Je to velice dojemný moment, přání jsou velice osobní, a často spojené s odpuštěním a usmířením mezi členy rodiny. Nejsem zastáncem toho, aby se polské zvyky šířily v Čechách, které mají svoji bohatou tradici, ale v tomto případě si myslím, že je to velmi pěkná část Štědrého večera. Má také svoji hlubokou symboliku, když si uvědomíme, že Betlehem v překladu znamená „Dům chleba“ a že si Ježíš právě obyčejný chléb zvolil jako pokrm a symbol své přítomnosti pro věřící. Když jsem o tomto zvyku mluvil v Čechách, hodně lidí to zaujalo a zatoužili prožít něco takového. Už řadu let slavíme tento zvyk v mateřském centru Plzeňské panenky.

P. Mgr. ThLic. Krzysztof Dedek

• Blahoslavená Blandína Merten

Dne 1. listopadu 1987 papež Jan Pavel II. prohlásil za blahoslavenou Blandínu Merten z řehole svaté Voršily v Calvarienberg — Ahrweiler. Blandína pocházela z Düppenneuilleru v západním Německu, kde se 10. 7. 1883 narodila jako devátá z deseti dětí. Vyrostla v křesťanské rodině a při křtu dostala jméno Marie Magdaléna. V roce 1902 ukončila studia na učitelském ústavu v Marienau Vallendare. Poté šest let učila a své žáky vedla k pracovitosti a zbožnosti. Povolání učitelky

ji sice bavilo, ale toužila po větší křesťanské dokonalosti a to byl důvod, proč vstoupila do řehole svaté Voršily v Calvarienberg — Ahrweiler.

Bylo jí 25 let a přijala řeholní jméno Blandína od Ježíšova Nejsvětějšího Srdce. Časné sliby složila 3. listopadu 1910. Jako učitelka pokračovala ve své profesi na střední dívčí škole, ale po krátkém čase

onemocněla tuberkulózou. Byla přeložena do Trevíru, kde byla zastupující učitelkou a kde 4. listopadu 1913 složila věčné sliby. „*V ten den jsem se plně zasvětila Božskému Spasiteli a jsem si jistá, že přijal tuto moji obět.*“

Od té chvíle s ještě větší láskou plnila Boží vůli i vůli představených. „*Chci každý den obnovit své obětování a nikdy nechci plnit svoji vlastní vůli. Chci se každý den prohloubit, spojit a rozplynout v propasti Boží lásky.*“ Sílu čerpala z Ježíšova Božského Srdce. „*Srdce Ježíšovo je zrcadlem nábožných duší, do kterého se mohu každý den koukat a porovnávat, zda jsou mu podobné nebo ne.*“

Poslední dva roky života velice trpěla bolestmi. „*Bolest nás odcizí hmotným a světským věcem, pozvedne a upevní duši a je nejlepší školou lásky. Kromě toho nás bolest vede ke Kristu a spojuje nás s ním. Jaká sladká je smrt, když jsme na zemi milovali jenom toho, který bude našim soudcem.*“

Blahosl. sestra Blandína zemřela 18. května 1918, je pohřbena na hřbitově u kostela sv. Pavlína v Trevíru.

Veronika Pechová

Stalo se

✓ Daniel Ladman

V pátek 29. listopadu navždy odešel pan Daniel Ladman, autor mnoha kreseb a také mnoha ilustrací a hlavíček rubrik našeho Zpravodaje. RiP.

Poslední rozloučení proběhlo v sobotu 7. prosince v Liticích.

✓ Oprava štítu kostela

Oprava západního štítu kostela sv. Martina v Heřmanově Huti proběhla za přispění Dispozičního fondu, Programu přeshraniční spolupráce, Cíl 3 ČR — Svobodný stát Bavorsko 2007–2013. Žádost byla podána během dubna, smlouva uzavřena v květnu. Cena projektu je 10.000 EU a fond hradí 85 % nákladů. Stavební práce prováděla firma Tesmo. Naším přeshraničním partnerem pro tento projekt je pan Georg Hartl z Kath. Kirchenstiftung ve

Waidhausu. Tento partner se stará o propagaci projektu na německé straně. Cílem projektu je zvýšit zájem o kulturní dědictví v partnerských regionech, zvýšení turistického ruchu a sblížení mezi oběma stranami. *Milan Knot*

Nenechte si ujít

• Exerciie s P. Eliášem Vellou

se budou konat **9.–14. srpna v Plzni** (začátek v sobotu v podvečer, konec ve čtvrtek před obědem). Téma exercií je „Ježíš — můj Pán“. Cena exercií 2 800 Kč (1 600 bez ubytování), přihlášky na slajsova@bip.cz.

• Týdny modliteb za jednotu

Téma jednoty připomínají Alianční týden modliteb (5.–12. ledna) a Týden modliteb za jednotu křesťanů (18.–25. ledna) s texty připravenými kanadskými křesťany s mottem: „Je snad Kristus rozdělen?“ (1K 1,13).

Nabídka-Pozvánka

• Benefiční koncert na opravu

varhan v kostele P. Marie Nanebevzaté v Plzni v neděli **29. prosince** od 16⁰⁰ tamtéž; varhany Pavel Šmolík, Kateřina Falcníková a soprán.

• Tříkrálový koncert

Plzeň 5. ledna 19⁰⁰ katedrála sv. Bartoloměje: Komorní smíšený sbor Dr. Vladimíra Vepřeka (Příbram) a členové Příbramské filharmonie.

• Večery chval

★ **Plasy 18. ledna** v 18³⁰ ve farním domě

★ **Plzeň 21. ledna** v 19³⁰ na DCM

• 9. ples skalenské farnosti

18. ledna restaurace Pohoda **ve Skalné** od 16 hod. Rezervace: 732 528 484, 777 339 272 nebo farnost@farnostskalna.cz.

• CM 863. Svatí Cyril a Metoděj.

Dějiny, tradice, úcta.

Výstava nabízí vedle významných archeologických památek období Velké Moravy i památky dokládající tradici cyrilometodějské úcty v našich zemích od středověku po současnost; je otevřena v Klášteře sv. Anežky České v Praze do 2. února 2014.

• Studentská duch. správa Plzeň

P. Vojtěch Soudský OP

(vojtech@op.cz)

P. Pavel Petrašovský

boyda@centrum.cz

☎ 737 814 525

HORAcké středy

(středa 20¹⁵ ve farním sále, Františkánská 11)

8. ledna BISKUP a HORA — setkání studentů s biskupem

15. ledna přednáška Marie Svatošové o páteru Ladislavu Kubíčkovi

22. ledna Kolloquium, reakce na pastýřský list o evangelizaci a budoucnosti diecéze

28. ledna Čajovna, posezení nad dobrými čaji

Dále pořádáme: (boyda@centrum.cz)

★ **Silvestr v Dýšině** 30. 12.–1. 1. 2014

★ **Hory s Horou**, fara Boží Dar 20.–22. února

Aktuálně <http://hora.signaly.cz>

Meditační zahrada Památník obětem zla v Plzni

★ mše svaté v lednu nejsou

★ **DVD „Plody zla a odpuštění“** — svědectví L. Hrušky i cizojazyčně

★ zavřeno do dubna 2014

★ Kontakt: 603 809 798, zahrada@bip.cz

• Nabídka služeb svátostí smíření v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni:

★ středa P. St. Uhlíř 10³⁰–12⁰⁰; 12³⁰–13³⁰

★ čtvrtek bratři františkáni 14³⁰–16³⁰

★ pátek P. Ludolf Kazda 15³⁰–16¹⁵ (adorace)

★ první pátek 7⁰⁰–11⁰⁰ různí zpovědníci

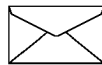
• Duchovní služba nemocným

Nonstop t. 777 167 004 pro návštěvu kněze či past. asistentky v **plzeňských nemocnicích**.

Poutě

5. ledna 14⁰⁰ Skoky, Tříkrálová pout'

Pozvání od sousedů

• Komunita Blahoslavenství

★ **27. 2.–2. 3.** duchovní cvičení pro muže „Povolal jsem tě, abys žil a dával život“

★ **13.–16. března** postní duch. cvičení „Nevíte, že jste byli pokřtěni v Krista Ježíše?“ (Ř 6,3)

★ **1.–4. května** duchovní cvičení pro ženy „Tvé tělo je chrámem Ducha sv.“ (1 Kor 6,19)

★ **29. 5.–1. 6.** duchovní cvičení „Škola modlitby a chvály“

★ **19.–22. 6.** duchovní cvičení pro ženy „Ať chválí jeho jméno tancem“ (Ž 149,3)

★ **Kontakt:** tel 731 626 132, mail: dolanykom@seznam.cz, www.blahoslavenstvi.cz

• Exercicie na moři: <http://www.loweold.com/>

Pastorační centrum

• Biblické hodiny na biskupství

Pastorační centrum zve všechny zájemce na pravidelné biblické hodiny s Josefem Kaše. Tento čas s Písmem nabízí prostor nejen ke čtení a naslouchání, ale Boží slovo promlouvá ke každému z nás.

Sejdeme se **20. ledna** v 19⁰⁰ na biskupství, abychom se povzbuzovali na cestě víry i vzájemným svědectvím. Pokračujeme v četbě a exegezi textů Janova evangelia. Těšíme se na Vás v hezkém společenství. Info na 728 930 030.

za organizační tým Majka
Lachmanová a Anička Šlajsova

Zadáno pro rodiny

Centrum pro rodinu

rodiny@bip.cz, ☎ 731 619 704

• Kurz efektivního rodičovství

se uskuteční **11. a 25. ledna a 8. února** v Městské knihovně v **Ostrově** u Karlových Varů. Přihlášky www.mkostrov.cz. Více informací o efektivním rodičovství najdete na www.efektivnirodicovstvi.cz.

• Národní týden manželství

proběhne již poosmé, letos se uskuteční v termínu **10.–16. února** s mottem „*Ohromné malíčkosti: Malé kroky k velkým vztahům.*“

• Příprava na život v manželství

sedmitýdenní cyklus setkání se koná v úterky od 18⁰⁰ v **Plzni** v sále farnosti, Františkánská 11. Začínáme **11. února**.

(Další cyklus bude probíhat od 23. dubna, vždy ve středu.)

• Víkend pro chlapy

již 20. jubilejní se uskuteční **14.–16. března**.

• Křesťanská psychologická poradna

při Biskupství plzeňském nabízí poradenství v oblasti rozvoje osobnosti, těžkých životních situací, mezilidských vztahů, manželské poradenství a párovou terapii (více na www.poradnaukaplicky.cz). Poradnu

vede psychoterapeutka Marie Kutilová pro objednané 2. a 4. pondělí v měsíci v budově biskupství, nám. Republiky 35, Plzeň. **Objednávky:** tel. 606 710 631, mankak@tiscali.cz.

• Poradna PPR

Vyškolené instruktorky nabízejí bezpl. konzultace ohledně symptotermální metody přirozeného plán. rodičovství. Domluva na tel. 774 213 186 (Věrka), 776 200 028 (Hanka).

• Pojdme chválit Pána tancem

Modlitební setkání pro ty, kdo chtějí chválit Pána tancem i slovem — **21. ledna v 18³⁰** v učebně biskupství v **Plzni**. Info: M. Linková 736 748 440, M. Fenclová 606 739 549.

• Víkend pro otce s dcerou

20.–22. června v Albericích (Krkonoše). Věk dcery 15–19 let, u otce není dáno ☺, přihlášky a informace: martin@stula.biz.

• Víkend pro otce s dospívajícím synem I.

aneb „Mnoho mužů má děti, ale málo dětí má otce!“ Pořádá Centrum pro rodinu litoměřického biskupství **19.–21. září v Bělči nad Orlicí**, více www.centrumprorodinu.cz. Pro velký zájem doporučujeme zájemcům přihlásit se již nyní.

MC PLZEŇSKÉ PANENKY

Sady 5. května č. 8, Plzeň

www.plzenskepanenky.cz

• Program v lednu

Nový rok je dar nové šance, kterou jsme dostali, když jsme se do 1. 1. 2014 probudili. A od toho dne smíme, můžeme a možná toužíme dělat to nejlepší, začít nějak nově, lépe a také milovat o něco více, naše MÁ DÁTI nechce už nárokovat DAL. V lásce, kterou můžeme druhé obdarovat, je celý smysl našeho lidského konání tady na světě. Zakotvení v Bohu jsme pozváni k velikému láskyplnému konání tam, kde právě v tuto chvíli jsme. Kéž Vás k tomuto konání povzbudí i slova básně Richarda Allena:

„Když miluješ, vlož do své lásky všechno, co máš.

A dojdeš-li až na hranice svých možností, dávej dál.

*Zapomeň na bolest, kterou ti to působí,
Protože až jednou staneš tvář v tvář smrti,
Nic nebude mít žádnou váhu,
Nic než láska, láska, kterou jsi rozdal i kterou jsi přijal.*

A všechno ostatní:

To, čeho jsi dosáhl, všechno tvé úsilí a všechny boje,

*Ti sejde z očí a zmizí v zapomnění.
Pokud jsi miloval tak, jak se patří,
Uvidíš, že to všechno stálo za to,
A radost nad tím tě zachová v čase konce.
Pokud jsi ale nemiloval,
Přijde smrt vždycky příliš brzy
A bude hrozné pohlédnout jí do tváře.“*

Bohu stačí náš nejmenší krůček směrem k lásce, aby naplnil život náš a našich bližních

štědře a vrchovatě. A naše dny naplní křesťanská radost, pramenící v Kristově překypujícím srdci. (*Evangelii gaudium I,5*). Přeji dny plné míru a štěstí.

Majka Lachmanová

S rokem 2014 jsme v Panenkách připravili několik nových programů, které jsou odpočívadlem i Váš zájem.

Zveme na programy dopoledních **pestrých čtvrtků** a **inspirativních pátků**. Zejména pátky budou patřit tzv. podpůrným skupinám, vedeným našimi lektory odborníky. Například první pátky od 9⁰⁰ do 10³⁰ budou na programu témata, která Vás pálí či jinak zajímají. Setkání povede psycholožka PhDr. Blanka Šestáková.

V Plzeňských panenkách se na Vás moc těšíme. Programy jsou krásné, lákavé a pro každého dostupné. Kéž Vás potěší třeba i jen přečtení nabídky na našich stránkách www.plzenskepanenky.cz. A pokud se vydáte do Sady 5. května 8 v Plzni, tak kéž se Vám tam dostane to, po čem toužíte.

kostel sv. Jana Nepomuckého, Chrást

Dětem a mládeži

**Františkánská 11
301 00 Plzeň
tel.: 377 381 757**

Diecézní centrum mládeže

email: dcm@bip.cz, www.bip.cz/dcm, skype: dcmplzen

• Od srdce k srdci (návštěvy potřebných)

Chceš pomáhat? Nevíš, jak na to? Jsme otevřené společenství mladých, kteří touží být blízko všem potřebným (nemocným, starým, opuštěným, trpícím, lidem v nouzi), ať už konkrétní pomocí, návštěvou nebo modlitbou či obětí. Věnujeme svůj čas někomu druhému, kdo to potřebuje. Scházíme se dvakrát do měsíce v Plzni ke společné modlitbě, k povzbuzení ve službě a dělení se o vše co jsme v uplynulém čase prožili. Budeme rádi, když se přidáš ☺. Aktuální informace hledejte na: www.srdce.signaly.cz. *Lucka*

• Face to Face — úterní adorace za mládež Plzeňské diecéze

Srdečně všechny zveme každé úterý v 19³⁰ hodin do kaple DCM ke ztišení a modlitbě formou eucharistické adorace. Při této modlitbě chceme prosit za mládež Plzeňské diecéze.

Vchod na DCM se nalézá na parkovišti mezi kostelem Nanebevzetí P. Marie a sportovním. I když už bývá parkoviště setmělé, nemusíte se bát přijít. Po skončení bude možnost setkání u čaje... Přijít může každý.

• Víc než studentský Silvestr...

Pokud se ještě někdo nerozhodl, jak stráví závěr roku, nabízíme možnost se připojit k partě studentů z VŠ klubu HORA na faře v Dýšině. Více na: www.hora.signaly.cz, přihlášky: boyda@centrum.cz.

• Kurz pro animátory 2013/14

První setkání se uskutečnilo v říjnu, ještě je možné se přihlásit. Další termíny: 10.–12. 1., 31. 1.–2. 2., 28. 2.–2. 3., 25.–27. 4., 23.–25. 5. Těší se na tebe DCM Plzeň a...

jáhen Elva Frouz — koordinátor kurzu

• Večer chval na DCM 21. ledna

Na večerech chval nám jde o to, abychom skrze písně, modlitby a slova opětovali lásku našemu Bohu, Otcí, Synu i Duchu Svatému, učili se přebývat v jeho blízkosti a stávali se mu podobnými. V 19³⁰ v sále františkánského kláštera v Plzni. Pozvání platí pro všechny...

• JUMP 2014

Červeně si do svých kalendářů poznamenejte neděli až středu **26.–29. ledna** (do 20⁰⁰), neboť právě v tyto dny bude jediná možnost se na <http://jump.cho.cz> přihlásit na „nejprestižnější“ křesťanský tábor JUMP: JUMP ML (15–18 let) 27. 7.–2. 8. a JUMP XL (18–23 let) 4.–10. srpna. Z došlých přihlášek se bude losovat.

• Setkání mládeže ve vikariátech

Jak víte, v říjnu jsme rozjeli projekt setkávání mládeže ve vikariátech — máme za sebou úspěšné setkání toho rokycanského ☺. Po novém roce se mohou těšit ve vikariátech **Domažlice** (v únoru) a **Sokolov** (v březnu). Garantem je KVS z Plas pod vedením P. Vlastíky Kadlece, takže to není žádná nuda...

• Postní duchovní obnova pro mládež s papežem Františkem a P. Vlastimilem 7.–9. března

Jak prožít postní dobu? To je otázka, kterou si často klademe. Můžeš do ní vstoupit účastí na duchovní obnově, která se bude konat v Plzni na DCM, povede ji P. Vlastimil Kadlec, OMI.

Přihlásit se je možné do 25. února. Přijměte pozvání ke ztišení . . .

• Celostátní setkání animátorů v Třešti 17.–23. srpna

Smyslem akce je pomoci mladým lidem, kteří se ve farnostech, školách, v různých typech společenství atd. věnují vrstevníkům nebo se na tuto službu připravují a rádi by se nějakým způsobem více angažovali. Týden nabízí širokou nabídku osobního rozvoje, od hledání odpovědi na otázky duchovního života až po metodiku práce s dětmi a mládeží, povzbuzení ve službě druhým a v evangelizaci. Na programu budou společné přednášky pro celé plénium, tématické přednášky pro menší skupiny z oblasti kultury, psychologie, spirituality, diskusní skupiny, workshopy, semináře, kulturní a sportovní aktivity, společné bohoslužby a modlitby . . . Téma tohoto setkání: *Nikdo není ostrov* aneb zaostřeno na vztahy.

Pokud ti záleží na tom, jak vypadají naše farnosti, církev, jak se daří nabízet evangelium dalším mladým lidem, tak se určitě přihlas na: www.csa2014.signal.y.cz (zde je také více informací o celém setkání).

DÁLE SI POZNAMENEJTE . . .

★ **Světový den mládeže v Plzeňské diecézi** 11.–12. dubna

★ **VIII. fotbalový BiskupCUP** v Domažlicích 14. června

★ **PilsALIVE 2014** 26.–29. června

★ **Kajaky v zahraničí** 7.–20. července

MALÉ OHLÉDNUTÍ

• Setkání mládeže ve vikariátech?

Rokycanský to má za sebou a spokojenost nejvyšší ☺. Jak to tak bývá, jednoho dne jsem se přihlásil na setkání mládeže rokycanského vikariátu. Očekávání nebyla žádná, vůbec jsem nevěděl do čeho jdu, co tam budu

dělat. A dělo se toho dost — když беру v potaz krátký víkend. Užil jsem si to a asi bych potřeboval víc takových víkendů a nejen těch.

Co se dělo? Hrály se hry (včetně nařezání/naštípání trošky dřeva), měli jsme správně „rodinnou“ mši, zhlédli jsme hezký film, mohlo/mělo nás překvapit, povzbudit, nahlodat, zapálit pár věcí. Líbily se mi Vlastovy dvě stránky. A kluci z Plas jsou borci! Snad to stačí ☺.

Matouš

• Jaké byly Dny důvěry v Praze

Že je dnes ticho nepřitažlivé a mladé lidi meditace neoslovuje? Opak je pravdou! Mohli jsme se o tom přesvědčit na víkendů organizovaném spolu s bratry z Taizé a být svědkem plného chrámu Nejsvětějšího srdce Páně na Vinohradech, plného mladých lidí klečících v modlitbě, v tichosti. Čtení z písma či zpívání krátkých, opakujících se písní (typických pro modlitbu Taizé) občas doprovázelo atmosféru rozjímání a pomáhalo lépe vplout do modlitby. Kromě toho jsme měli možnost zúčastnit se také celé škály přednášek nebo například navštívit nemocnici s Milosrdnými sestrami sv. Karla Boromejského.

Důležitou součástí Dnů důvěry bylo setkání s rodinami, u kterých jsme přespávali. Jejich pohostinnost a ochota postarat se o nás dokonale dokreslily atmosféru přijetí, kterou jsme zakoušeli každý den v kostele sklonění pod křížem. Dny důvěry se v ČR konají již několik let v různých městech. Nenechte si ujít, až zas bude možnost, odpočinout si od zmatků a hluku, které zažíváme každý den, a vydejte se na *pout' důvěry* najít klid. Nebo buďte ještě odvážnější a pozvěte bratry z Taizé rovnou do svého města, k čemuž sami vybízeli. Zuzka

• Od srdce k srdci u sv. Jiří

Na sobotní návštěvu Domova pro seniory sv. Jiří na Doubravce (23. listopadu) jsem se velmi těšila, ale zároveň jsem měla i trošku

strach — vůbec jsem nevěděla, do čeho jdu a co mám od takového setkání čekat. Ale stačila chvilka a já věděla, že se není čeho bát. Všichni nás tam tak vřele přijali — jak personál, tak i všichni dědečkové a babičky. Bylo na nich úplně vidět, jakou mají radost, že jsme za nimi přišli, že jsme přišli jenom kvůli nim, abychom je potěšili. Moc se mi líbilo, jak byli nadšeni, když jsme společně zpívali české lidovky. Říkali, že si už dlouho takhle hezky s nikým nezaspívali a že si moc rádi zavzpomínali na staré časy.

Silný zážitek ve mně zanechaly i návštěvy přímo na pokojích seniorů — bylo velmi příjemné si s nimi tak upřímně popovídat a oni za to byli tak vděční, přitom to bylo to nejmenší, co jsme pro ně mohli udělat. Byl to moc krásný a hluboký zážitek, na který dlouho nezapomenu.

Kačka

• Diecézní ples s Leošem Marešem

V sobotu 23. listopadu se v areálu plzeňského pivovaru uskutečnil již 2. ročník diecézního plesu křesťanské mládeže s příznačným názvem *Let's dance*. Pro velký úspěch se opět konal v konferenčním a společenském sále SECESE, které organizátoři umně vyzdobili podzimními a plesovými dekoracemi tak, že prostor lahodil nejen našemu oku, ale i duchu.

Celá akce byla moderována plzeňským Leošem Marešem, který byl pro tento unikátní

večer reprezentován naším Vlastíkem Kadlecem, nicméně skutečný Leoš se uvolil a půjčil zastupujícímu moderátorovi alespoň svoji garderobu, když se tak významné události nemohl zúčastnit sám; byli jsme tedy svědky přehlídky celé plejády těch nejluxusnějších kožichů, kožešinových svrchníků i myších kožíšků. Mimoto jsme byli obohaceni novými vědomostmi z úst moderátora. Dozvěděli jsme se například definici plesu jakožto okázalé taneční zábavy. Aby byla tato definice a ostatně i samotný název plesu zcela naplněny, hlavní roli musel hrát tanec.

Nejprve nás svým tanečním umem okouznil dětský soubor z taneční školy Dance Center Eagle, posléze jsme byli svědky ukázky klasických i latinských rytmů od zkušené taneční dvojice a poté se snažil naše boky rozvlnit taneční mistr pan Krejčík. Teorii jsme mohli aplikovat v praxi více či méně úspěšně za doprovodu zvuků naší oblíbené, ozkoušené, skvělé a bezkonkurenční kapely *Tři čuníci*.

Pravděpodobně nejmarkantnějším obohacením od loňského ročníku byla naditá soutěž o ceny, jež byly jak věcné, tak zážitkové (např. jednou z hlavních výher byl vyhlídkový dvacetiminutový let nad Plzní, popřípadě výhra takového masového talíře by se také dala považovat za silný zážitek).

Nepřetržitá zábava na plese trvala až do kuropění a mohli jsme uléhat s lehkým srdcem s vědomím, že účastníky čekala speciál-

ní polední poplesová mše s exModerátorem Vlastíkem. Stala se tím nejlepším zakončením, které jsme si mohli přát. Navzdory precizní organizaci plesu jsme se sami přesvědčili o tom, že ty nejkrásnější věci mohou vzniknout i improvizací a společným úsilím.

Daniela

NABÍDKA DCM:

★ **Jste nadějí církve I. a II.** — publikace o vztahu Benedikta XVI. k mládeži; 130 Kč

★ **YOUCAT** — Příprava na biřmování (nová „oranžová kniha“ za 110 Kč)

z DCM zdraví P. Kryštof & Petr

Inzerce

• Návštěva Ad limina

Pout' ČR k apoštolským prahům bude zahájena v Římě v úterý 11. února a bude vrcholit v pondělí 17. února při setkání s papežem Františkem. Každý ze sedmi dnů budeme slavít se všemi našimi biskupy mši svatou vždy v jedné ze sedmi hlavních římských bazilik.

Putovat lze autobusem **10.–18. února** za 8.700 Kč nebo letecky **11.–18. února** za 12.700 Kč. Přihlášky: Poutní centrum, Velké nám. 35, 500 01, H. Králové, 731 646 800;

731 598 752, mail: recepce@cm-fatima.cz; poutnik@bihk.cz; www.bihk.cz.

• Itálie, Velký okruh 7.–17. 7.

Assisi — Řím — Montecassino — Pompeje — San G. Rotondo — Monte Sant Angelo — Lanciano — Monopello — Loreto — Padova + koupání v Jaderském moři. Cena 12.590 Kč + 50 EU. **Přihlášky:** P. Tomasz Kowalik, 732 540 052, řkf Švihov, Komenského 92, 340 12 Švihov, farnostsvihov@email.cz

Nové knihy

Knihkupectví

Jungmannovo n. 18
110 00 PRAHA 1,
☎ 224 818 757,
objednavky@paulinky.cz, www.paulinky.cz

★ Stanislav Vojtko: Budeš o tom vyprávět svým dětem (1. díl)

Autor před dětmi postupně odkrývá svět Bible, aby pochopily jednotlivé příběhy a ztotožnily se s pravdami, které v sobě biblický příběh nese. To se děje pomocí příběhu ze života. Cílem je, aby nás biblický příběh pohnul ke konání, abychom pochopili Boží lásku a na jeho lásku odpovídali tou svojí, která nespočívá jen v líbivých slovech, ale i ve skutcích. Kniha je určena především rodičům a katechetům.

brož., 194 str., 150 Kč

Karmelitánské nakladatelství

www.ikarmel.cz

★ Veronika Barátová: Velká malá Terezie

Knížечku tvoří krátká zamyšlení nad vlastními slovy svaté Terezie z Lisieux (1873–1897), již od dětství fascinovala dynamika vztahu pozemského života a věčnosti, „už ano, a ještě ne“ plnosti křesťanského života.

vázaná, 96 s., 109 Kč

Z biskupova díáře

1. 1.	0 ⁰⁰	Plzeň, kostel Nanebevzetí Panny Marie, mše sv.
	10 ³⁰	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv. k Matce Boží, Panně Marii
2. 1.	16 ⁰⁰	Plzeň, Mázhaus radnice, žehnání koledníků Tříkrálové sbírky
4. 1.	10 ⁰⁰	Kdyně, žehnání koledníků Tříkrálové sbírky
	13 ⁰⁰	Domažlice, žehnání koledníků Tříkrálové sbírky
5. 1.	19 ⁰⁰	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, Tříkrálový koncert
6. 1.	10 ⁰⁰	Karlovy Vary, žehnání koledníků Tříkrálové sbírky
7. 1.	10 ⁰⁰	Praha, arcibiskupství, Interdiecézní liturgická komise
8. 1.	19 ⁰⁰	vizitace Farnosti u katedrály, studentská mše sv. a setkání se studenty
12. 1.	9 ⁰⁰	vizitace Farnosti Plzeň-Severní předměstí, mše sv. v 9 ⁰⁰ a 11 ⁰⁰
13. 1.	14 ³⁰	Praha, ČBK, setkání hnutí a komunit
14. 1.	9 ³⁰	Praha, zasedání SR ČBK
17. 1.	18 ⁰⁰	Tachov, mše sv. k 80. narozeninám P. Holešovského
18.–19. 1.		vizitace farnosti Plzeň–Bory
19. 1.	14 ⁰⁰	Plzeň, synagoga, vzpomínkové shromáždění k výročí transportů Židů
20. 1.	18 ⁰⁰	Praha, kostel sv. Vojtěcha, ekumenická bohoslužba
20.–22. 1.		Praha, zasedání ČBK
23. 1.	18 ⁰⁰	Plzeň, ekumenická bohoslužba, Týden modliteb za jednotu křesťanů
26. 1.	9 ⁰⁰	Plzeň, kostel sv. Jiří, mše sv. a rozhovor s věřícími
27. 1.	16 ⁰⁰	Praha, ČBK, zasedání komise pro Husovo jubileum 2015

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

*Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“
(Lukášovo evangelium 2,10-12)*

Maria neměla jinou možnost, a proto položila právě narozeného Ježíše do jeslí. Stejně tak i Bůh, když nám nabízí svého Syna — Spasitele, pokládá ho na jediné místo, které je k dispozici: do srdce člověka. Otevřme tedy své srdce dokořán a přijmeme tento nesmírný dar, aby v nás mohl navždy přebývat!

Požehnané Vánoce a celý rok 2014!

*+ František Radomský
biskup plzeňský*